12/11/2020

«Ο άγνωστος δωρεοδότης είχε εξαφανιστεί… και τότε φωτίστηκα!»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Σήμερα, 12 Νοεμβρίου, εορτάζει ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας, ένας από τους «γίγαντες» της Φιλανθρωπίας στην Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά και στην παγκόσμια ιστορία.

Ο ίδιος ο Άγιος διηγείται:

Κάποτε, όταν ήμουν μόλις δεκαπέντε χρονών, είδα μια νύχτα στον ύπνο μου μια ωραιότατη κοπέλα, τόσο πανέμορφη που δεν μπορώ να περιγράψω την ομορφιά της.
Με πλησίασε και με ξύπνησε. Την ξαναβλέπω κοντά μου. Έλαμπε ολόκληρη από ένα ωραιότατο παράδοξο φως. Δεν ήταν όνειρο, ήταν μια ζωντανή πραγματικότητα.
– Ποια είσαι, τη ρωτάω. Από που έρχεσαι, τι θέλεις; Μου χαμογέλασε και με πολύ γλυκιά φωνή μου είπε:
– Είμαι η ευσπλαχνία, η ελεημοσύνη, η αγάπη. Και αμέσως εξαφανίστηκε.

Το θείο αυτό όραμα με απασχόλησε όλη τη νύχτα. Το πρωί σηκώθηκα, ντύθηκα καλά, γιατί έκανε δυνατό κρύο, ήταν χειμώνας, και κατευθύνθηκα προς την εκκλησία για την πρωινή ακολουθία και Θεία Λειτουργία. Καθώς προχωρούσα, παρόλο που ήταν πολύ πρωί και με πολύ κρύο, συνάντησα στο δρόμο έναν ζητιάνο. Έτρεμε από το κρύο. **Έβγαλα αμέσως το ζεστό μανδύα που φορούσα, τον τύλιξα τον ζητιάνο και συνέχισα το δρόμο μου**. Λίγο πριν φθάσω στην εκκλησία συνάντησα έναν άνδρα ωραιότατο, και όλως παραδόξως ντυμένο στα λευκά.
– Φίλε, μου είπε, σου προσφέρω αυτό το δώρο.

Και μου έδωσε ένα βαλάντιο γεμάτο νομίσματα χρυσά. Το πήρα με απορία. Και παρά την ανεξήγητη χαρά που ένοιωσα, σκέφτηκα ότι δεν έπρεπε να τα δεχτώ, αφού δεν τα είχα ανάγκη. Έτσι γύρισα για να επιστρέψω το βαλάντιο. Ο άγνωστος, όμως, δωρεοδότης είχε εξαφανιστεί. Και τότε φωτίστηκα και κατάλαβα.

Όση ελεημοσύνη δίνεις στον πλησίον σου για την αγάπη του Θεού, αυτή επιστρέφεται εκατονταπλάσια, για να συνεχίζεις το έργο της αγάπης. Από τότε απεφάσισα, να είμαι αδιακρίτως ελεήμων. Και να αφοσιωθώ στην εξυπηρέτηση των φτωχών και δεινοπαθούντων μέχρι το τέλος της ζωής μου. Ανεξάρτητα αν μερικοί απ' αυτούς, το εκμεταλλεύονταν αυτό.
«*Σ' ευχαριστώ, Κύριε και Θεέ μου, γιατί με αξίωσες, τα δώρα που Συ μου έδωσες, να σου τα προσφέρω πίσω. Σ' ευχαριστώ, ακόμη που άκουσες την προσευχή μου και στην κατοχή μου τώρα που πεθαίνω δεν έμεινε παρά "ένα τρίτον νομίσματος", το οποίον προστάζω να δοθεί στους φτωχούς αδελφούς μου. Όταν με τη χάρη του Θεού έγινα επίσκοπος της Αλεξανδρείας, βρήκα στα ταμεία της επισκοπής μου οκτώ χιλιάδες περίπου λίτρες χρυσού. Με τις γενναιόδωρες προσφορές φιλοχρίστων ανθρώπων, κατόρθωσα να συγκεντρώσω αμύθητα ποσά. Τα ποσά αυτά, επειδή ήξερα, πως είναι δώρα του βασιλιά των όλων Χριστού, τα επέστρεψα με επιμέλεια και προσοχή στον Θεό, στον οποίο και ανήκουν. Σ' Αυτόν παραδίδω τώρα και την ψυχή μου*». (Τελευταία λόγια του αγίου Ιωάννη του Ελεήμονα)

Γι’ αυτό και πήρε το όνομα, ο Άγιος αυτός, «Ελεήμων». Ελεούσε αδιακρίτως, και ελεήθηκε.

Πηγή: Άγιος Παύλος Περιστερίου, σελίδα facebook